Çocuk ve Yuva

SAYI : 2 — 232 CİLT : XXIV FİATI : 125 KRŞ.

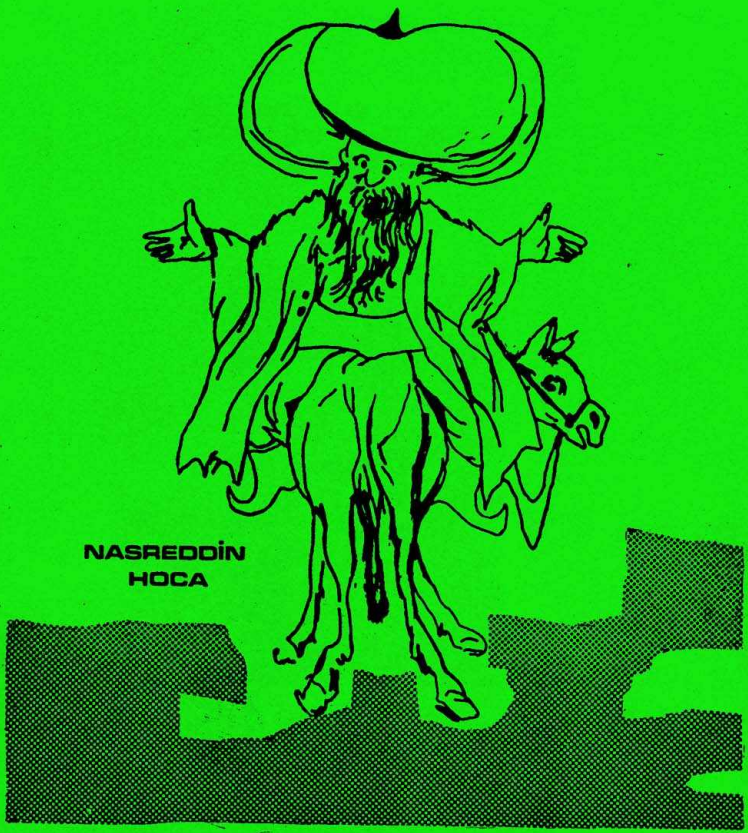

Keçiören Atatürk Çocuk Yuvasından
Oğuz ÖZDEŞ, Berrin Lâle SEVİNÇ,
Enis LAÇİNOK

Keçiören Atatürk Çocuk Yuvasından
Ali Osman YILMAZ ve Sedat SAYRIN

MİNİ Ansiklopedi

ÇİN

ÇİNCE BÖYLE YAZILIR!

Dünyanın en büyük çiçeği Sumatra'dadır. Sapı yoktur. Ağırlığı 4 kg. dır.

İNGİLTERE'DE SOKAK KAPISINDA BİR TUTAM SAMAN ASILIYSA, O EVDE KARISINI DÖVEN BİR ADAM VARDIR DEMEKTİR.

FENALIĞIN AZI ÇOKTUR

Arap Atasözü

2/3'Ü SU OLAN YUMURTA, SIFIR ALTI 2°'de DONAR.

HİNDİSTAN TELSİZCİ KELEBEĞİ UZAKLARA TİTREŞEN KANATLARI İLE HABERLER YOLLAR!

PASİFİK, PROTA'DA BİR TAVUK 26 GÜN EL BOMBASINA KULUÇKALIK ETMİŞ...

DÜŞÜNMEK

Feridettin Akdağ

Yaşamımız basamak basamaktır. Eskiler buna «Ömür merdiveni» de diyorlar. Marifet, bu basamaklarda tökezlemeden yükselip, merdiveni mutlu yükselişlere dayamaktır. Ama bu çok çeşitli yaşam öyküsünden payımıza düşen nedir, hiç düşündük mü?

Düşünmekle kazancımız daha çok olacaktır. Ömür merdiveninde çıkacağımız her basamağa atacağımız düşüncesiz bir adımla, en azından umudlarımızı yıkarız. Mademki insanız, düşünüyoruz demektir. Nasıl, neden, niçini mantıklı olarak cevaplandırarak devam edelim.

Öğrencilik çağında çirkin özentilere kapılan birçok kardeşlerimiz var. Minik parmakları arasına kalem yerine sigara alıvermişler. Sigara bu parmaklara hiç, ama hiç yakışmıyor. Hele o mini pembe dudaklarda ne çirkin görünüşü var sigaranın!.. Elbette o çağ da gelecek, iyi ve kötü, akıl terazisinde tartılacaktır. O zaman, düşüncesiz davranışların cezası çok ağır olacaktır. Dersler, söz dinlemeler, hep bu davranışın uğruna kurban edilmiyor mu?

Dünya fiziki görünüşüyle çok büyük bir yapıya sahiptir. Ama yaşamımız çok sınırlı, hattâ küçük denecek kadar sınırlıdır. Yaşı yüz olan kişi, yaşamaya hiçbir zaman doymadığını söyler. İşte bu çok tatlı duygu, düşünülerek değerlendirilmelidir. Bunun için de sağlık kurallarına uyulmalı, derslere çalışılmalıdır.

Sizi 1975 yılının son ayı olan Aralık'ta düşünmeye çağırıyoruz. Öğretmenlerinizi, anne ve babalarınızı dinleyiniz. Derslerinize çok çalışınız. 1976'ya bir ay sonra gireceğiz. Önümüzde yeni bir 365 gün var. Bu uzun günleri, düşüncesiz davranışlarla geçirdiğiniz eski günlerin verdiği örneklere dayanarak değerlendiriniz.

Hepinize mutlu günler diliyoruz sevgili kardeşlerimiz.

TUTUM HAFTASI

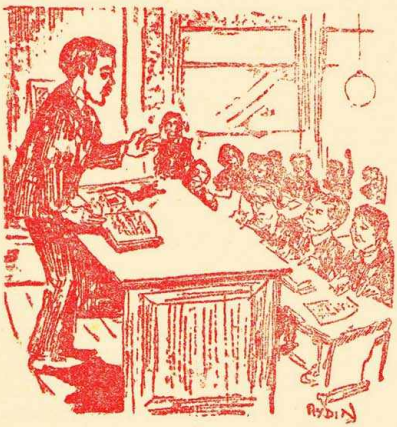

F. Ataʼuğ

Varlıklı olmak, kimseye muhtaç olmadan yaşamak güzel şey. Tembel tembel oturup, başkalarının üzerinden geçinmek, insanlık onurunu kıran davranışlardır. Hani öyküsünü anlata anlata bitiremedikleri Karınca ile Ağustosböceği örneğindeki duruma düşmemek için bile olsa, çalışmak gerekir.

İnsan, canlıların düşüneni ve akıllısıdır. En azından karınca ve arı kadar geleceğini düşünürse ne aç kalır, ne de kimseye muhtaç olur. Ama bütün insanlar bir olmuyor ki! Gençliklerinin değerini bilmeden yanlış davranışlarla ya hasta oluyorlar, ya kazandıkları parayı harcıyorlar. Oysa insanlar, gelecekleri düşünüp sağlık kurallarına uysalar, kazandıklarının bir kısmını biriktirseler ne iyi olur degil mi?

Bu ay «Tutum» haftası var. Bu haftada tutumlu olmanın yararları yanında yerli malı kullanmanın kazançlarını da öğreneceğiz. O zaman hepimiz tutumlu olmakla, yerli malı kullanmakla neler kazandığımızı göreceğiz. Geleceğin devlet adamı olacak sizler, millî geliri işte bu amaçla yükselteceksiniz. Özentilere kapılmadan, gerçekleri görerek hareket ederseniz hiçbir zaman yabancı malı kullanmaz ve yabancılara paralarımızın gitmesini önlersiniz.

En güzel meyve, en güzel kumaş, en iyi sanatkâr bizdedir. Türkün malını ye, giy! Yabancıdan alıp fakir olmaktansa, kendi malımızla kendi alın terimizi değerlendirip zengin olalım...

SEVGİ

Ferit AMCA

Bugüne dek duyguğu sözlerden belki de en güzeli «sev!» di. Evde annesi, babası, okulda öğretmeni ona hep «sev» demişlerdi. Arkadaşlarını, büyüklerini, kitaplarını, sokaklarını, anlaşılan canlı cansız akla gelen her şeyi sevecekti.

«Sevmese n'olurdu?» İşte bunu bilmiyordu. Hani kurulmuş bir makina gibi ille de sevmesi mi gerekti? Küçücük kafasında bu şüphe onu, yapılan öğütlerin tersine bir şeyler yapmaya zorladı. «Aman canım sende buncasından bir tanesini de sevmiyeceğim. Söz gelimi sokağımızı...» dedi. Yıkık dökük sokağı da ne yapmalıydı? Eh, asfalt olsa neyseydi. Top bile oynayamıyordu bu taş dolu sokakta!...

Günler sonra bir gün, kapı komşuları Cemil'in bir haftadır hasta yattığını duydu. «Belki grip olmuştur.» dedi, içinden. Aradan birkaç gün daha geçmişti ki hasta arkadaşının kardeşi ona küskün küskün baktı:

— Çetin'i hiç aramadın, dedi, doktorlar verem diyorlar.

— Verem mi?

— Verem ya, kesik kesik öksürüyor.

Sustu. Suçlu olmanın acısını duyarak sustu...

Akşam olmuştu. Babası her günkü gibi elinde gazetesini okuyordu. Kendisi de ders çalışacak oldu, fakat, Çetin birden gözleri önüne geldiği için kafasını bir türlü toplayamıyordu. Elini yüzünü yıkadı, burnuna limon kolanyası çekti, çaresiz Çetin'i unutamıyordu.

— Baba! Dedi birden

— Efendim oğlum.

— Çetin veremmiş!

— Verem mi?!

— Kardeşi söyledi.

Babası elindeki gazeteyi bir yana atarak sinirli sinirli söylendi:

— Yaşadığı sokağı sevmeyenlerin kurbanı oldu demek!!..

Önce şaşırmış, sonra da utanmıştı kendinden. O da sokaklarını sevmiyeceğini söylemişti, öyleyse suçluydu. Babasının konuşması devam ediyordu:

— Eğer o insanlar sokaklarını sevselerdi, sokaklarına hiç tükürürler miydi? Ellerine geçen çöpleri sokaklara atarlar mıydı?

Ertesi gün, sokakta bambaşka yürüyordu. Gördüğü ağzı açık çöp tenekelerinin ağzını kapattı. Kitapçıdan aldığı güzel bir romanı Çetin'e götürdü ve onu tesselli etti.

Arkadaşlarına babasının sözlerini söyleyerek hep birlikte sokak temizliğine başladılar. Çetin'in hastalığı da çok sürmedi hani. O da eski neşesini kazanarak aralarına karışıvermişti...

Sevecekti, hem de çok çok sevecekti her gördüğünü yaşadığı sürece...

HOŞUMA GİDİYOR

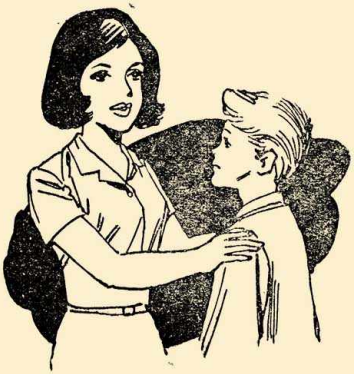

Çeviren :
Nihâl BORCAKLI

Bizim duyu organlarımız, dünyaya açılan pençereler gibidir, fakat çok kere onların çok önemli olan ödevlerinin farkına bile varamayız. Sadece ne zaman ki onlardan biri gerektiği gibi bize hizmet edemezse o zaman anlarız değerlerini... O halde onların ne kadar önemli olduklarını göz önünde tutalım.

Mavi gökyüzüne bakmaktan, hoşlanırım, renk renk çiçekleri, yeşil çayırları, işlenmiş toprağı seyretmekten hoşlanırım. Annemin yüzünü, aydınlatılmış mimberi, uzaklardan geldiğim zaman, evimin pençerelerini görmekten hoşlanırım.

Kuşların şarkılarını dinlemekten, sevdiklerimin seslerini, ezan sesini, müzik sesini duymaktan hoşlanırım, güzel bir şarkı duymaktan, ilkbaharda yapraklı dalların hışırdamasını duymaktan hoşlanırım. Ve ben kapalı yerde iken, yağmurun sesini duymaktan hoşlanırım.

Çiçeklerin kokusunu, derilmiş kuru otların kokusunu duymadan hoşlanırım.

Şekerin tadını duymaktan, çukulata yemekten hoşlanırım. Fakat kestane, salçalı makarna, kızarmış tavuk da hoşuma gidiyor.

Küçük kardeşimin, ılık ve yumuşacık yanağını okşamaktan, ipekli kumaşa dokunmaktan, mermerin parlak ve soğuk yüzeyinden elimi kaydırmaktan da hoşlanıyorum.

Tanrım, Bütün bunların hepsini, senin bana verdiğin duyuların yardımile yapabiliyorum. Ve yine senin yarattığın bütün güzel şeylerin zevkine varmamda, onlar benim yardımcım oluyorlar.

Devlet Şekilleri

TARİHCİ

Belirli bir ülkesi olan, bir hükümet yönetimi altında örgütlenmiş ve yurt dışı hiç bir denetlemeye bağlı olmayan, benzerleri tarafından tanınan siyasal ve bağımsız topluluğa ya da ulusa devlet, denir. Bir topluluğun ya da ulusun bir toprak üzerinde siyasal örgütlenmesine de devlet, denilmektedir. Bir hükümete, ortak kanunlara ve yönetime bağlı, örgütlü ulus ya da uluslar topluluğuna da devlet diyebiliriz.

Görüldüğü gibi, devlet; değişik görüş açılarından, değişik şekillerde anlaşılmış ve tanımlanmaktadır. İlk çağdan bu yana kullanılan «polis», «civitas», «imperium», statum» v.s deyimleri hep devlet denilen hukuksal varlığı belirtmektedir. Bununla birlikte, devlet anlayışı, devletin kaynağı ve nitelikleri konusundaki görüşler de, çağlar boyunca değişmektedir. Böylece değişik ideolijilere göre, değişik devlet anlayışları ortaya çıkmaktadır. Tüm değişimler ve anlayış biçimleri ne olursa olsun, çağlar boyunca, insan topluluklarını bir otarite bir yönetim altında birleştiren, siyasal örgütlenmeyi ve düzeni belirten devlet kavramı üzerinde çok tartışılmıştır. Aristotales'ten Hiristiyanlığa Müslümanlığa kadar bütün düşünce sistemleri «devlet» kavramiyle ilgilenmişlerdir. Bunlar kendi açılarından, devletin ortaya koyduğu anlamı belirtmeye çalışmışlardır. Oysa, devletin siyasal yönden açıklanmasını ilk olarak Hegel ve Pufendorî yapmışlardır. Özellikle XVI. ve XVII. yüzyıllarda, dini kudrete karşı, siyasal kuvveti güçlendirme çabaları artmıştır. Siyasal güçlenme çabaları, devletin siyasal bir oluşum ve otarite olarak bugünkü anlamında ortaya çıkmasında röl oynamıştır. Böylece eski ve orta çağların siyaset ve dini kaynaştıran insanın, dini ve siyasi bağlılığını belirten dinsel anlamdaki devlet düşüncesi yerini, siyasal anlamdaki devlet anlayışına bırakmıştır.

Devlet konusundaki görüşler ve tanımlar ne olursa olsun, devletin öğelerinin ne olduğu konusunda klasikleşmiş görüşler vardır. Bu görüşlere göre, bir devletten söz edebilmek için, her şeyden önce bir insan topluluğuna gereksinme vardır. Bu insan topluluğunun adı «ulus»'tur Bunun dışında, bu ulusun üzerinde yaşadığı ve yönetimin egemen olduğu bir toprak parçası gerekir ki, bu toprağa da «ülke» adı verilmektedir. Belirli bir alanda yaşayan, insan topluluğu üzerinde bir yönetim ve otorite vardır. Topluluğun düzenini, siyasal örgütlenmesini bu yönetim ya da otorite sağlar. İşte buna da «egemen»'lik

adı veriliyor. Egemenlik, dış ülkelere karşı, bağımsızlığı belirttiği zamanda «bağımsızlık» adını alır.

İşte görüldüğü gibi topluluk içinde siyasal bir örgütlenme ve egemenlik adına, siyasal iktidarı kullanma biçimleri vardır. Bu öğelerden oluşan devlet bir «tüzelkişiliğe» de sahiptir. Devletin bu öğeleri arasındaki ilişkiler, siyasal iktidarın niteliği, ulusla iktidar arasındaki ilişki v.s kanusunda değişik görüşler ortaya atılmıştır. Ayrıca bu öğelerin biçimleniş ve anlaşılış şekillerine göre, yeryüzünde de çeşitli devlet şekilleri ortaya çıkmaktadır gelecek yazımızda bu devlet şekilleri üzerinde duracağız.

TÜRK'ÜN DAYANAĞI

Bir rahmet sağnağı Türk kadınları.
Milliyet kaynağı Türk kadınları,
Yurda destek olmuş tarih boyunca,
TÜRK'ün dayanağı Türk kadınları...

YERYÜZÜNDE ÖRNEK

An'ane, gelenek Türk kadınları.
Millete yetenek Türk kadınları,
Her kolda hizmetkâr, her yönde öncü,
Yeryüzünde örnek Tür kadınları...

ESAS UNSUR

Anan olmasaydı çevren olmazdı,
Senin de bu mutlu devren olmazdı.
Kadın bu dünyanın esas unsuru,
Kadın olmasaydı, evren olmazdı...

KADIN EV YAPAR

Milletini sever, Allaha tapar,
Yuvada açılmış deliği kapar,
Yapıcı unsurdur Türk kadınları,
Kadın çocuk yapar, kadın ev yapar...

KADIN ÖZGÜRDÜR

Kadını doyuran bir lokma aştır,
Kadın yardımcıdır, kadın sırdaştır.
Her zoru paylaşır eşiyle ama,
Her kadın evinde özgür bir baş'tır...

İMAN TAŞIR

Kadın var cihanda yalnız can taşır,
Kadın var romantik heyecan taşır.
Ahlâk ile iffet en güzel süsü,
Türk kadını hem can, hem iman taşır...

Enver TUNCALP

KIRILAN KUMBARA

Zeki ALAN

Şoför Nuri işinden evine dönerken oğlu Hasan'a bir kumbara getirmişti. Hasan, babasının getirdiği bu hediyeye öyle bir sevinmişti ki. O günden sonra harçlığından artırabildiklerini kumbarasına atmaya başladı.

Günler, aylar geçmişti. Gün gün, ay ay Hasan'ın kumbarasında paralar birikmişti. Annesi ve babasını bu konuda hiç üzmediği için kumbaranın varlığını onlar unutmuşlardı.

Bir gün okuldan döndüğünde annesi onu kapıda üzgün karşıladı. Ağlamaklı bir sesle Hasan'a:

— «Baban çok hasta!» dedi.

O anda Hasan'ın küçük yüreği korkuyla yerinden oynadı. Hemen babasının yanına koştu. Şoför Nuri, yatağında sancılar içinde kıvranıyordu. Hasan, babasının hastalanışına duyduğu üzüntüden ne yapacağını şaşırmıştı. Boğazına hıçkırıklar düğümleniyor hiç bir şey söyleyemiyordu. Şoför Nuri o sancılarının arasında ikide bir duvardaki takvime bakıyordu. Ve takvimde «25 Aralık» yazıyordu.

Hasan, babasının takvime bakışından bir şeyler sezinler gibiydi. Ağlayışını gizleyen bir sesle sordu:

— «Babacığım doktor ne dedi?»

— «Şey... Hiç oğlum... Önemli değil... Gitmedim.»

— «Niye baba?»

— «Fazla hasta değilim... Geçer birazdan.»

Annesi Hasanın yeni bir soru soracağını zannederek kızar gibi :

— «Babanı yorma oğlum» dedi.

— «Olur anne.» diyerek sessizce odadan dışarı çıktı. Kumbarasını sakladığı yerden çıkardı. Ayakkabılarını giyip bahçeye indi. Eline irice bir taş aldı. Kumbaraya vurdu, vurdu... Her vuruşta babası gözlerinin önüne geliyordu. Onun hediyesini kırdığı için çok üzülüyor; tedavisi için paraların varlığına da çok seviniyordu.

Kumbaradan çıkan paraları bakkalda bütünletip, hemen bir doktora koştu. Doktor evin kapısından içeri girerken hem babasının kızacağından korkuyor, hem de yaptığı işin çok akıllıca bulduğu için seviniyordu.

Doktoru karşılarında gören Şoför Nuri ve eşi önce şaşırmışlar fakat Hasan'ın gülümseyişiyle durumu anlamışlardı. Muayene yapıldıktan sonra verilen ilâçlar sancıları dindirmiş olacak ki Şoför Nuri sakinlemiş hatta uykuya dalmıştı. Hasan, babasının yatağının yanına oturmuş büyük bir mutlulukla uyuyuşunu seyrediyordu.

İSTRİDYE YİYEN AT

İTALYANCA'dan çeviren :
MEHLİKA BORCAKLI

Bir sonbahar gecesi adamın biri bir lokantaya geldi. Adam yağmurdan sırılsıklam olmuş ve üşümüştü.

Lokantaya, bir şeyler yiyip içmek ve sıcakta dinlenmek için girdi. Fakat şöminenin etrafında oturan müşterilerden hiç biri ona, ateşe yakın bir yer açmak istemedi. Oda ümitsiz, özenen bakışlarla ateşin etrafında oturanları süzerek odanın bir köşesine ilişti.

Birden bire aklına harika bir fikir geldi. Derhal garsonu çağırdı.

— Dinle, şimdi benim için bir sofra kuracaksın, kurt gibi açım. Ama önce ölesiye yorgun olan atımı doyur. Görüyorum ki sizde istiridye var. Atıma ondan iki düzine götürün, dedi.

— Garson soluğu kesilmiş kala kaldı;

— İstiridye! At için mi?

— Evet, at için... Bir itirazın mı var?

Garson itiraz etmedi. Döndü, ahırın yolunu tuttu.

Ama ateşin etrafında oturan ve garsonla adam arasındaki konuşmayı duyan müşteriler de bu garip sahneyi izlemek için garsonla birlikte çıktılar.

İstridye yiyen bir at. BU hiç rastlanmayan bir şeydi.

Oda boşalır boşalmaz adam masalardan birini ateşin yanına yerleştirdi ve oturdu.

— İşte şimdi iyi! Sıcacık yerde yemek yiyeceğim, dedi.

Biraz sonra garson arkasında meraklı müşterilerle döndü.

— Beyfendi, at istiridyeleri yemek istemedi, dedi.

— At istiridyeleri yemek istemedi mi? Oh gördünüz mü? Yorgunluktan iştahı kapanmış, dedi kurnaz adam.

Sonra yine ciddi ve büyük bir rahatlık içinde :

— Eğer o istemiyorsa bana getir, ben yerim ve bir şişe şarabı da unutma dedi.

Böylece ateşin karşısında büyük bir iştahla yemeğini yedi.

ÇOCUK SEVGİSİ

Halil ASLANGÜL
Emekli Vâiz

Varlığımızın güvencesi, ulusumuzun bitip tükenmeyen hazinesi çocuktur. Bu nedenle çocuk sevgisine, çocuk yetiştirilmesine üstün bir yer vermemiz gereklidir. Atalarımız, tarih boyunca çocuk sevgisine üstün bir yer vermiş, girdikleri ülkelerde ki kimsesiz çocukları yetiştirmişlerdir. Sokullu Mehmet Paşa, Rüstem Paşa gibi büyük devlet adamları bunlardan bazılarıdır.

Dinimiz de çocuk sevgisini benimsemiş, peygamberimiz Hz. Muhammed, bir bayram günü kimsesiz bir çocuğu evine götürmüş, yedirmiş, giydirmiş, (yetimi yetiştiren cennette benimle beraberdir) buyurmuş, yetimi yetiştirmenin önemini duyurmuştur.

Dilimizde yer eden çocuk sevgisine dair bir çok atasözlerimizden bazıları şunlardır :

1 — Bugünün çocukları yarının büyükleridir,

2 — Çocuklu ev pazar, çocuksuz ev mezar,

3 — Çocuk evin yemişidir.

Çocuk Esirgeme kurumunun kucağında binlerce çocuk barınmakta ve her yıl bundan bir çoğu toplumumuza katılmaktadır. Geçenlerde Lice ve çevresinde meydana gelen yersarsıntısında yurdunu, yuvasını yitiren binlerce çocuk vardır.

Bunları düşünmek, bunları yedirip giydirmek, bunların yürekler acısı felaketlerini paylaşmak gereklidir. Yarın n eolacağını, başımıza ne geleceğini kimse kesdiremez, Bir iyilik bin kaza ve belayı def eder, (bir göz ağlarken bir göz gülmez).

(Komşusu aç iken tok yatan bizden değildir) diyen peygamberimizdir. Yurdumuzdan heryıl binlerce hacı gitmekte ve bunların orada kesdikleri kurbanların etlerini toprağa gömdükleri bilinmektedir, oysa bu bir ibadet değil kabahattır.

Midelerine günlerdenberi et nasip olmayan bu yurdun öksüz, kimsesiz çocukların yedirilmesi kurban derilerinin de Türk Hava Kurumuna verilmesi bir taşla iki kuş vurmak gibi katmerli bir sevaptır.

Hacıların kurbanlarını orada kesip de toprağa gömmektense burada kesip de etini yurdumuzun yoksullarına yedirilmesinin daha hayırlı olduğunu geçen yıl Diyanet İşleri başkanı Sayın Lütfi Doğanda Radyodan halka duyurmuştu. Bugün bunu tekrar hatırlatmayı yeğ buldum.

Yarın bu çocuklar da büyüyüp yurt sorunlarını üzerlerine aldıklarında budaktan gözlerini esirgemeden yurdun her hangi bir hizmetine

atılmış, katılmış olacaklarında kuşkumuz yoktur. Çocuklarımızın başının, gözünün sadakası, zekâtı olmak üzere Çocuk Esirgeme Kurumu)na elden gelen yardımı yapmamız sosyal ve ulusal görevimizdir.

(İyilik eden iyilik görür, yardım edene yardım edilir, acıyana acınır) gibi sözler iyilik etmenin, acımanın, gönül almanın, yardıma koşmanın önemini gösteren özdeyişlerdir.

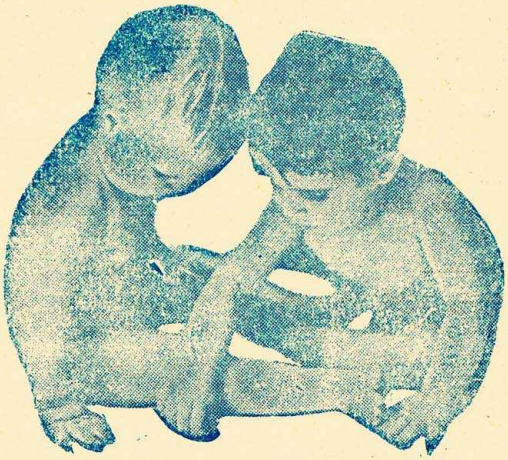

TRAFİK EĞİTİMİ

Selâhattin Kaçıoğlu

Çağımızda teknolojik gelişmelerin birey ve toplumun mutluluğuna ve gelişmesine büyük katkıları olmaktadır. İnsan haklarına saygılı olmak, toplumun kurallarına ve geleneklerine uymak, disiplinli ve düzenli yaşama bilinç ve alışkanlığını kazanmakla mümkün olur. Toplum kurallarına uyan ve disiplinli olan kişi, her yerde bu disipline ve kurala uymak zorundadır. Teknolojik gelişme sayesinde karayolu'ndaki motorlu taşıt sayısı günden güne artmaktadır. Motorlu taşıt sayısının artması, karayolundaki «Trafik Kuralı»'nı altüst etmektedir. Bozulan trafik kuralı nedeniyle kent içi ve kent dışı karayollarında geliş-gidiş zorlaşmaktadır.

Yürümek ya da yolculuk yapmak isteğinde olan tüm insanlar yaya, şoför ve sürücü olarak yapılış ve kullanılışları birbirinden çok farklı araçlar üzerinde ve çoğu yine birbirinden farklı yönlerde olmak üzere, bir karayolundan faydalanmaktadırlar. Zamanımızda bir yol ağından faydalanmayan yani trafik ortamının ve kurallarının dışında kalan hiç bir kişi yok gibidir. Buyüzden trafik güveni günlük yaşamda çok önemli ve sürekli bir yer tutmaktadır.

İşte bu durumlar karşısında, halkımıza ve özellikle çocuklarımıza kent içi ve kent dışı karayolundan faydalanmanın yollarını zaman geçirmeden, en kısa zamanda öğretmek gerekir. Trafik, günlük yaşayışımızın sosyal sorunlarının başında gelmektedir.

Ülkemizde durmadan artan motorlu araç sayısı yüzünden karayollarımızdaki ulaştırma gün geçtikçe çok tehlikeli bir duruma gelmektedir. Her yıl, karayollarımızda binlerce kişi ölmekte ve onbinlerce kişi de yaralanmakta ve sakat kalmaktadır. Ülkemizde trafik kazalarına kurban gidenlerin çoğu da, körpe denebilecek çağdaki çocuklarımız olmaktadır. Büyük kentlerimizde trafik kazasına uğrayan çocuklarımızın sayısı bir hayli yüksektir.

Ülkemizde yapılan istatistik verilerine göre trafik kazalarının % 70 - 80 motorlu araçları kullananların kusurundan ileri geldiğini göstermektedir. Bu da araç kullananların çok dikkatli olmalarını ortaya koyuyor. Trafik kazalarının azalması, trafik kurallarının çok iyi bilinmesine bağlıdır. Bu trafik kurallarını en verimli ve en iyi şekilde eğitim yoluyla öğrenmek mümkündür.

Dünyada artan motorlu araç sayısı ile artan trafik kazalarının nedenlerini inceleyen ve araştıran trafik uzmanları, kazaların önüne geçmek iyi bir trafik eğitimi sayesinde mümkün olur, diyorlar. Trafik eğitiminin çocuklar üzerinde çok etkili ve olumlu olacağına değinen uzmanlar zaman geçirmeden okullarda bu eğitime gereğince yer verilmesini istiyorlar.

En değerli varlıklarımız olan gelecekde ülkemizin yönetiminde ve kaderinde söz sahibi olacak olan çocuklarımıza, trafik eğitimi konusunda gerekli bilgileri vermek her anne, baba ve öğretmenin kutsal görevlerinden biridir. Trafik güvenliğinin gerçekleşmesi, şoför, sürücü ve yayanın gerekli trafik kurallarına uyması ile mümkündür. Bir ana bir baba olan şoför ve sürücülerimizin kurallara uyması gerekir ki, en değerli varlığımız olan çocuklarımızı güvence içinde okullarına yollayalım...

KIZILAY MARŞI

Asrı aşan çabası, şeref dolu eserdi.
Ay-yıldız'la kardeşce, kutsal hizmetler serdi.
İnsanlık savaşında, her acıda, öndeydi.
KIZILAY nişanını, ATA'm takdirle verdi.

KIZILAY Vatanım'da, herkesin güven sesi,
Dünya'ya, insanlığa, GÖNÜLLÜ DOST İLKESİ...

Yarınların umudu, GENÇLİĞİM'de koşmada,
Bu bayrakda seninle, BAĞIMSIZ'ca coşmada,
Günü kara olana, ÜMİT, IŞIK olmada,
ÇAĞDAŞ Kızılaycılar, ATA'ma yaraşmada,
KIZILAY Vatanım'da, herkesin güven sesi,
Dünya'ya, insanlığa, GÖNÜLLÜ DOST ilkesi...

Hikmet YARLIKAŞ
30. Ağustos. Okulu
KÜTAHYA

Bu Resmi Boyayınız

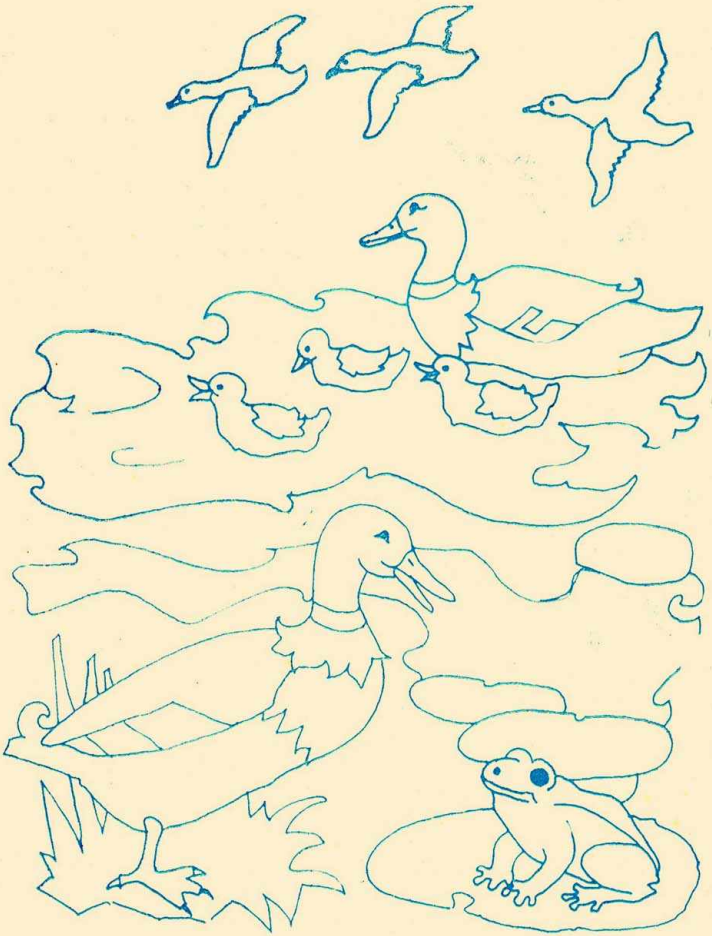

MEMİŞ

Hey, hey, hey, hey
Dağlar başı duman dolu
Hey, hey, hey, hey
Yağacak mı gene dolu?

KORO: (TEKRAR)

Memiş, memiş, yiğit Memiş,
Senin eşin görülmemiş
Gürüldeyen seller gibi
Sesin dağlar aştı Memiş

SOLO :

Yeşillendi bütün bağlar
Çiçeklendi bütün dağlar.
İçin, için gönül ağlar,
Gönül derdi taştı Memiş.

(KORO - TEKRAR

BİR ANNEYİ SEVİNDİR

Annen yoksa; evrende
Tüm Anneler senindir.
Mahallende, çevrende
Bir anneyi sevindir

Aziz dostum Merhaba!
Bu gün en güzel çaba,
Komşu, veya akraba,
Bir anneyi sevindir...

Bugün bir anneyi bul,
Sevgiye muhtaç ve dul,
Kimsesiz veya yoksul
Bir anneyi sevindir...

Enver TUNÇALP

İLKOKULLAR İÇİN MÜZİK

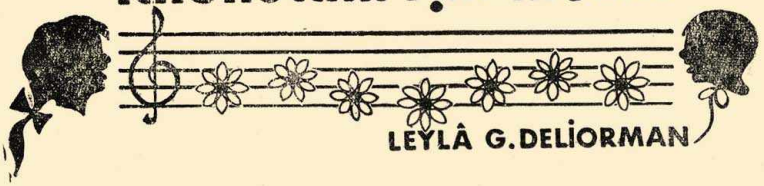

LEYLÂ G. DELİORMAN

YIĞIT MEMIŞ

müzikli fabla

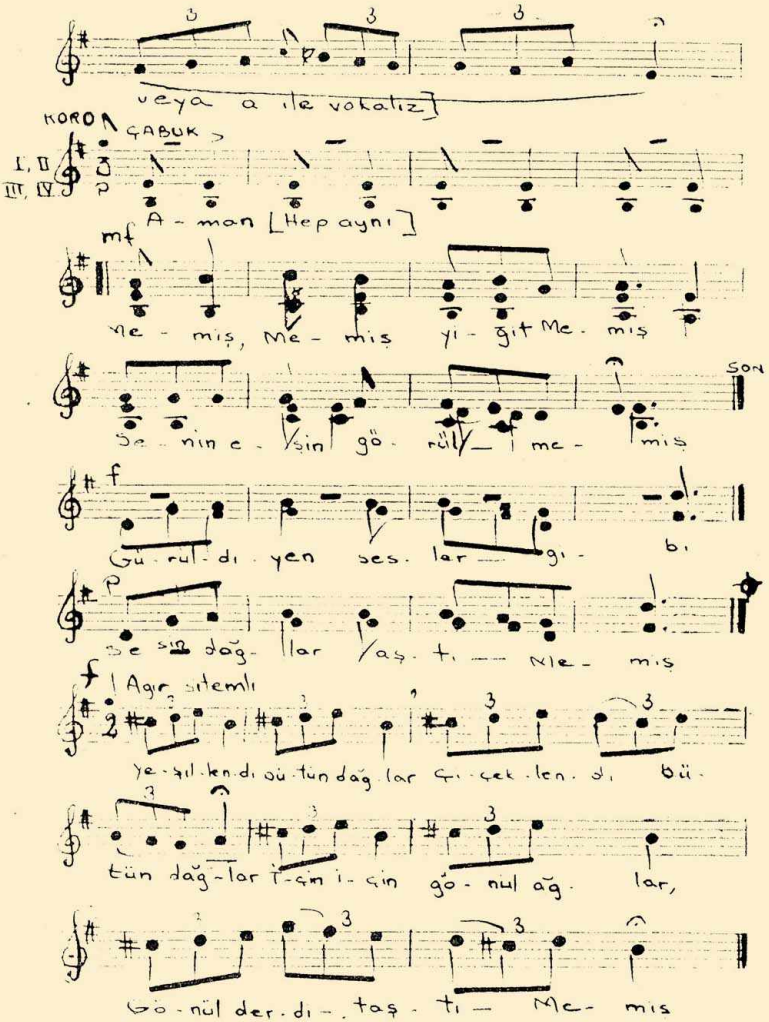
veya a ile vokaliz]
KORO
ÇABUK
I, II
III, IV
A - man [Hep aynı]
mf
ne - miş, Me - miş yi - git Me. miş
SON
Se - nin e - sin gö - rül - me - miş
f
Gü - rül - dü yen ses. lar gi - bi
p
Se sin dağ - lar aş - tı — Me - miş
f Ağır sitemli
ye - şil - ken di oü - tun dağ lar çi - çek - len - di bü -
tün dağ - lar i - çin gö - nül ağ - lar,
gö - nül der - di - taş - tı — Me - miş

Kendin Gideceğine Ünün Gitsin

Derleyen : SELKOÇ

Bir gün Köroğlu dağda arkadaşları ile dolaşırken onlardan ayrılıp kendi başına dolaşmağa başlamış. Dolaşırken koyun güden iki çobana raslamış. Çobanlarla oturup öteden beriden konuşmağa başlamış. Çobanlar Köroğlu'nu tanımıyorlarmış. Çobanlar, konuşurlarken bu adamın alıcı gözü ile koyunlarına baktığını görmüşler. Adamın gözünü koyunlardan ayırmaması üzerine; çobanlar dayanamamışlar ve Ağa demişler:

— Koyunlarımız hoşuna giti, beğendin galiba; gözlerini koyunlarımızdan ayıramıyorsun.

Köroğlu

— Çok hoşuma giti, beğendim. Çok iyi beslemişsiniz, sizden iki koyun istiyorum; demiş?

Çobanlar bu söze gülmüş, bu adamla eğlenmişler. Köroğlu, çobanların bu davranışlarına çok kızmış ve:

— Ben Köroğlu'yum, diye bağırmış.

Çobanlar bu söze daha çok gülmüşler ve Köroğlu ile alay etmeye başlamışlar. Köroğlu, çok kızmış, çok sert konuşmuş. Çobanlar da Köroğlu'ndan daha çok sert konuşmuşlar ve kızmışlar. Bu durum karşısında Köroğlu bakmış ki, işler sarpa sarıyor. Çobanlara haber vermeden hemencecik oradan uzaklaşıvermiş. Köroğlu adamlarının yanına gelince, hiç birşey söylememiş. İki yiğit adamını yanına çağırmış:

— Hemen karşıki dağda ki çobanların yanına gidin, benim selamımı söyleyin ve iki koyun istediğimi bildirin, demiş.

Köroğlu'nun iki adamı, hemen koşarak karşıki dağda koyun sürüsünün yanına varmışlar, Çobanlara :

— Beyimiz Köroğlu'nun selamı var, sizlerden iki koyun istiyor, demişler.

Köroğlu'nun selamını duyan çobanlar telaşlanmışlar, heyecanlanmışlar ve renkleri değişmiş. Çobanların ikisi birden:

— Bey'e iki koyunun sözümü olur, on koyun sürün, götürün, demişler.

Adamlarının önlerinde on koyunla geldiklerini gören Köroğlu:

— Kendin gideceğine Ünün gitsin, demiş.

İşte, ünlü ve tanınmış kişilerin bir selamı, bir sözü v.b. gibi şeylerle sözlerinin nasıl yerine getirildiğini ortaya koyan bu hikaye toplumumuzda ünlü ve tanınmış kişilerin nasıl abartıldığını apaçık yansıtıyor.

Özdeyişler

Derleyen : Özge ALPAY

Hasetten sakının, çünkü ateş, odunu nasıl yerse, haset de iyilikleri öyle yer.

Az bela sanma efendi hasedi öldürür hâsidi kendi hasedi.

★

Hiç bir şey yalan kadar doğurgan değildir. Bir yalan en aşağı on yalan doğurur.

Cenap Şahabettin

Vakit nakittir, çalışanlar için... Çalışmayanlar için tam tersine israftır.

Cenap Şahabettin

Keşif, yüzde bir ilham, yüzde doksan dokuz alın teridir.

EDISON

Mânasız insan, değişmiyen insandır.

İnsan hayatına yön veren kuvvet; sahip olma ve yapma düşüncesidir.

İ. E.

İradenin efendisi, vicdanının kölesi ol!

ARISTOT

Hiçbir fikir, her bakımdan noksansız değildir.

CELICOE

Dürüst olmak yeterlidir, üst tarafı keyfî hallerdir.

VOLTAİRE

Ölmeyen sanat, ölen sahibini yaşatır.

★

Mağlûp olmamak için ilk şart başarılı olmağa karar vermektir.

SHERİDAN

Mutlu olmadığını sanan insan mutlu olamaz.

MARC ANTOJNE

«Boş küplerin ağzını mühürlemek âdet olmamıştır.

BACON

Adam olmak için üç şey gerek :
Biri Akıl, biri Okul, biri Huy

Halk Ozanı
EMİN

Dev ile Tekin

ENGİN
KÖSEOĞLU

Bundan belki bin, belki de bin bir yıl önc eAğrı dağının eteğinde büyük bir mağarada kocaman bir dev yaşarmış.

Dev; hiç bir yararlı iş yapmaz, gün boyu aylâk, aylâk dolaşır, önüne ne çıkarsa; at, deve, koyun, inek «Sahibi kimdir?» diye sormaz hepsini yer, bitirirmiş. Yiyemediğini de mağarasına götürür, saklar, acıktıkça yermiş. Bu yüzden kasaba halkı hayvanlarını başı boş bırakamaz, devin gözünden uzak yerlerde otlatmaya çalışırlarmış.

Kasabada Tekin isminde bir çocuk varmış. Tekin, öyle akıllı, öyle akıllı bir çocukmuş ki; iki ile iki yi toplayabilir, sonucunu bir solukta söyleyebilirmiş. Tekin'in çok güzel bir atı varmış. Tüylerinin rengi simsiyahmış. Güneşte pırıl, pırıl parlarmış. Bir de koşarmış ki onu ülkede hiç bir at geçemezmiş. Belki inanmazsınız ama rüzgârla yarış etseler Tekin'in atı rüzgârı çok arkalarda bırakırmış. İşte öyle hızlı koşarmış.

Günlerden bir gün dev, gene kırlara çıkmış, karnını doyurmuş, mağarasına dönüyormuş. İşte tam o sırada Tekin'in atını görmüş. Hemen sessizce atın yanına yaklaşmış ve yakalamış. Karnı tok olduğundan yememiş, mağarasına götürmüş.

Tekin; devin, atını yakaladığını görünce çok üzülmüş. Gece, hava kararınca gizlice devin bulunduğu mağaranın önüne gitmiş. İçeri girmek istemiş, fakat kapı, kocaman bir kaya ile kapalı imiş. Onu itip içeri girmeye gücü yetmezmiş. Düşünmüş, düşünmüş aklına bir çare gelmiş. Dağa çıkıp büyük kayaları paldır, küldür yuvarlamış. Gürültüyü duyan dev, «Dışarda neler oluyor?» diye merak etmiş. Kapının önündeki kayayı kaldırıp dışarı çıkmış. Bu arada Tekin, deve görünmeden sessizce içeri girmiş. Atını çözmüş, dışarı salıvermiş. At, koşup devin mağarasının yanında büyük bir kayanın arkasında gözden kaybolmuş.

Dev, atı yakalıyamamış ama Tekin'i hemen orada yakalamış, ve:

«Sen; benim atımı kaçırttın, şimdi seni parçalıyacağım.» diye gürlemiş. Tekin :

«Ah, sayın dev, beni parçala. Yalnız şu kayanın arkasına atma sakın» diye yalvarmış. Dev, dişlerini göstererek :

«Şimdi seni şurada kıtır kıtır yiyeceğim» demiş.

«Aman ne olur ye beni. Hemen şimdi ye. Yeterki şu kayanın arkasına atma.»

«Hayır, hayır seni boğacağım. Boğayım da gör gününü» demiş dev.

Tekin :

«Beni parçala, ye, boğ. Ne yaparsan yap. Yeterki şu kayanın arkasına atma» diye yalvarmış.

Dev, düşünmüş. «Acaba kayanın arkasında ne var ki bu çocuk oraya atılmamak için her şeye razı oluyor?» Buna en iyi ceza her hâlde oraya atmam olacak» demiş ve Tekin'i kolundan tutup kayanın arkasına fırlatmış.

Meğer, Tekin'in atı orada bekliyormuş. Tekin hemen atına atlamış, hızla koşup oradan uzaklaşmışlar. Dev, Tekin ile atını görünce aldatıldığını anlamış ama rüzgârdan daha hızlı koşan ata nasıl yetişsin?...

ANNECİĞİM

Beni, dünyaya getirdin,
Birçok şeyleri öğrettin.
Sana güveniyorum,
Sevgili anneciğim.

Seni çok seviyorum,
Çünkü beni, dünyaya getiren sensin.
Birçok şeyleri öğreten sensin,
Sevgili anneciğim.

Okullara yazdıran,
Beni temiz gezdiren.
Geceleri uykusuz kalan,
Sevgili anneciğim.

Gökhan YAPAR.
İstiklal İlkokulu Sınıf : II/A
DENİZLİ

Gökhan AYPAR

— ANNEANNEMİZ —

Her işimizi yapar.
Saçımızı tarar.
Cici anneannemiz.
Eskiden pek gençti.

Birden ihtiyarladı.
Çalışmaktan yılmadı.
Elleri pamuk gibi
Cici anneannemiz.

Salih ÜNVER
Özel Selen Koleji
Sn : 5/A ANKARA

Salih ÜNVER

PINAR

Pınardan su içtim
Tadına doyamadım.
Biran kendimden geçtim
Güzel pınar, güzel pınar.

Derslerim bitti
Kardeşim de gitti
İklim de güzeldi
Güzel pınar, güzel pınar.

Köylü kızlar geliyor
Suyun da hiç bitmiyor
Kuşlar yükseliyor
Güzel pınar, güzel pınar.

Kış gelip çatınca,
Yalnız kalacaksın.
Suyundan kimse almazsa
Sakın ağlamayasın.
Güzel pınar, güzel pınar.

Güneş UYTUN
Kuyubaşı İlkokulu Sınıf : 5/A
Keçiören/ANKARA

SONBAHAR

Sarı yapraklar dökülüyor
Göçmen kuşlar gidiyor
Sobalar kuruluyor
Geldi yine sonbahar

Bacadan dumanlar tütüyor
Reçeller, turşular kuruluyor
Yaz giyecekleri kalkıyor
Geldi yine sonbahar

Odun, kömür alıyorlar
Sobalara atıyorlar
Evde ısınıyorlar
Geldi yine sonbahar

Abdullah ÖZDEMİR
Kızılırmak İlkokulu
Sınıfı : 5/A
BAFRA

Abdullah ÖZDEMİR

ZEYTİN

Bir ağacın meyvasıdır, çok eskiden bilinir.
Olgunlaşan taneleri mevsiminde derlenir,
Terbiyesi yapılarak hazırlanan ürünün
Adınada yeşil ya da siyah zeytin denilir.
Önemlidir; kahvaltı ve her yemekde bulunur,
Hem çerezdir iştah açar hem de karın doyurur.
Kutsal kitap da bahseder bu değerli bitkiden!
Ramazanda oruçlar da zeytin ile bozulur.
Taneleri ezilerek yağı elde edilir,
Süzülerek temizlenir, âfiyetle yenilir.
Lezzeti hoş, sindirimi çok kolaydır bu yağın;
Hastalara yararlıdır, ilaç diye verilir.

H. SOYKAN

YURDUM VE ONU KORUYANLAR

Ne kadar güzelsin yurdum
Nehirlerinle, göllerinle
Sanki bir Cennet
Düşüncemde yarattığın
Dostluk, barış
İnsanlarda sağlamlık
Ve çevrene güveniş.
Gelişmene verdiğim son derece önem,
Kalkınmandaki yarattığın dönem.
Her zaman egemenlik içinde
Yaşayacaksın.
Özgürlüğe önem vereceksin
Bu duruma büyük bir dikkatle
Eğileceksin.
Yurdunun içindekilerinin CUMHURİYETLE
Yaşamasını sağlayacaksın,
Yurttaşlarını rahat ve huzur içinde
Yaşatacaksın.
Bayrağını düşman ellerine
Vermeyeceksin.
Yurdunun hakkını bütün gücünle
Ve titizlikle savunacaksın.

Erim NOYAN

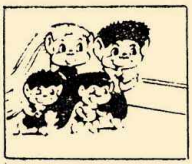

Afacan

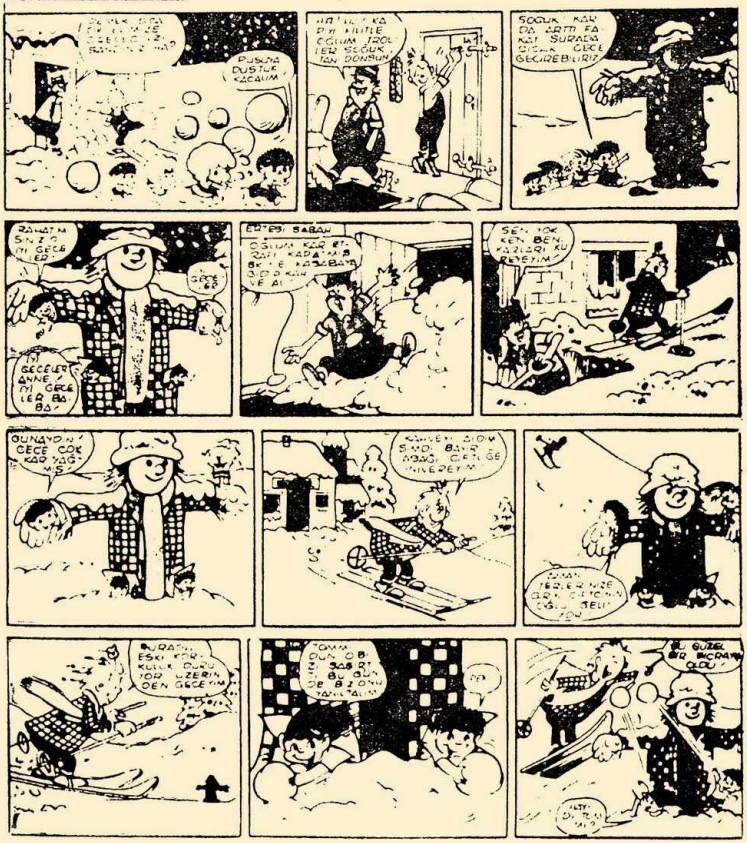

Cüceler

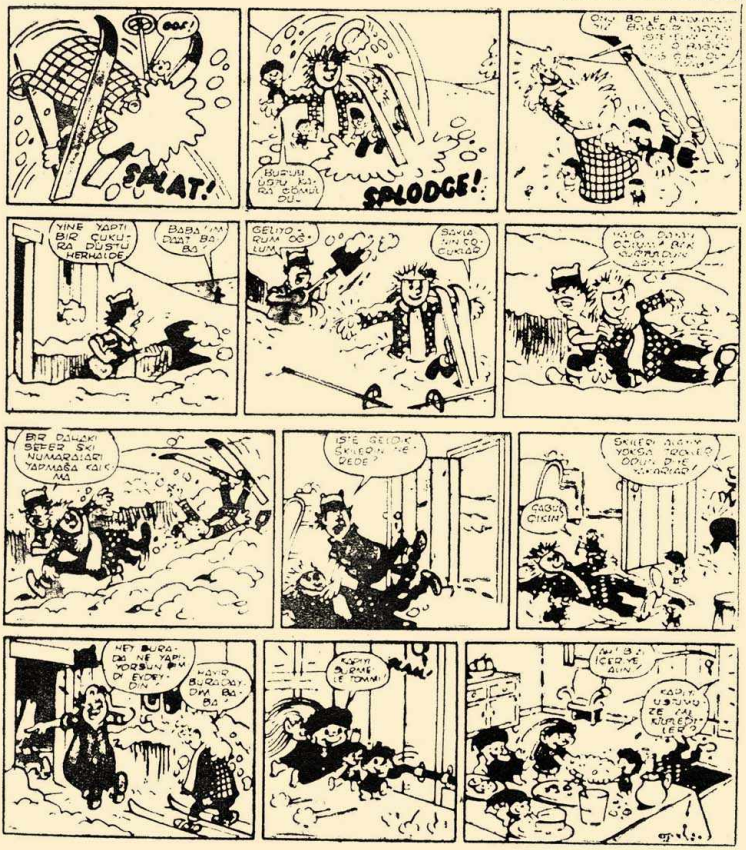
OOF!
SPLAT!
SPLODGE!
YINE YAPTI BİR ÇUKURA DÜŞTÜ HERHALDE
BABA DAA BA BA
GELİYORUM OOOLUM
BÖYLE GİDİYORUM ÇUKURA
BİR DAHAKİ SEFER SKİ NUMARALARI YAPMAĞA KALKMA
İŞTE GELDİK SKİLERİN NE DEDE?
SKİLERİ ALDIM YOKSA YOKLEO DOOM DOOM YAPARDI
BAĞIŞ ÇIKIM
HEY BURADA NE YAPIYORSUN DİYEYDİN
HAYIR BURADAY DAA BA BA
KAPIYI ÇALMA İÇERİ GİRİYORUM
KAPIYI ÇALMA İÇERİ GİRİYORUM
KAPIYI ÇALMA İÇERİ GİRİYORUM

T. ÇOCUK ESİRGEME KURUMU İSTANBUL MERKEZİMİZİN 1975 YILINDA AÇTIĞI KISA PANTOLON YARIŞMASINDA İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN YAPTIĞI KARİKATÜRLERDEN DERECE ALANLARI YAYINLAMAYA DEVAM EDİYORUZ.

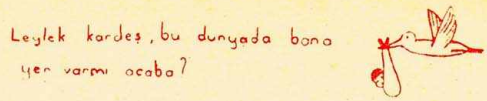

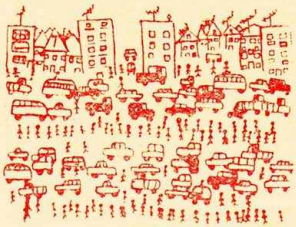

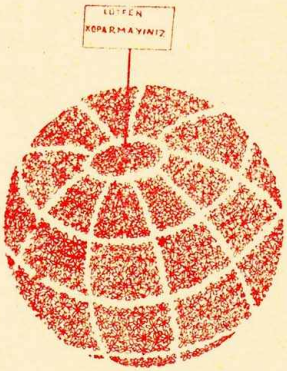

YAZISIZ.

YANKESİCİ.

Bizim mahalle böyle modernleşti.

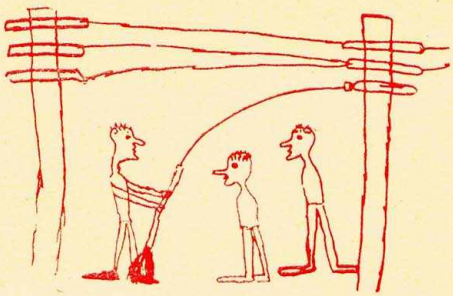

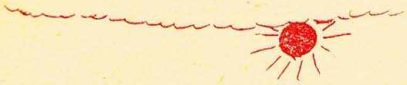

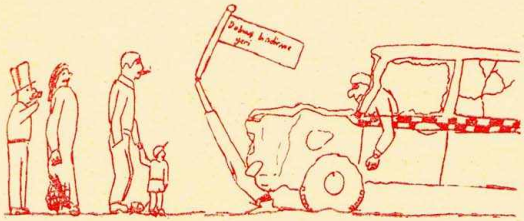

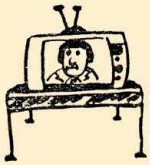

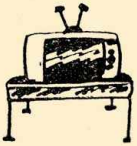

— Sayın seyirciler, şimdi her yaşla ilgili çizgi film izliyeceksiniz

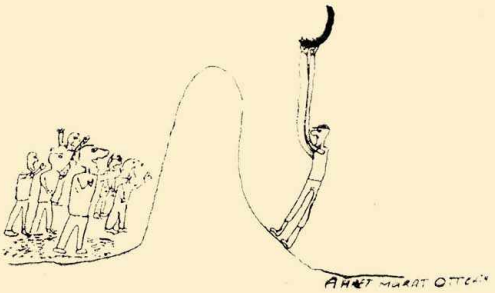

Sen çiçekleri koparırsan ben de senin saçlarını yolarım.

28. Dünya Çocuk Kitapları Sergisi Açıldı

İlk kez yurdumuzda 1947 yılında açılan Dünya Çocuk Kitapları Sergisi 10 Kasım 1975 de 28. kez olmak üzere sayın Kültür bakanımız Rıfkı DANIŞMAN tarafından açılmıştır. Sergiyi yerli ve yabancı davetli ve temsilciler ilgi ile izlemişlerdir.

Devlet Güzel Sanatlar Galerisinde (Zafer Çarşısı içinde) açılan sergiye bu yıl 19 yabancı devlet katılmış ve sergi geçen yıllara göre daha zengin ve çekici bir görünüm arz etmiştir.

Bir hafta süreli sergiye katılan devletler şunlardır :

Türkiye, Federal Almanya, Amerika, Avusturalya, Belçika, Brezilya, Danimarka, Endonezya, Fransa, Güney Kore, Hindistan, Irak, İran, İngiltere, İsviçre, İtalya, Kanada, Pakistan, Japonya ve Yunanistan.

SESLENİŞ

★ Depremlerde ve diğer tabiî afetlerde ana ve babadan yoksun kalan Çocuk Esirgeme Kurumunun bağrındaki yavruları unutmayınız.

★ Bir yetimi sevindirene cennetin yolu açılır. Çocuk yuvalarındaki yetimler evlâtlarımızdır.

★ Bir yetimi sevindirmek en büyük sevaptır. Çocuk Esirgeme Kurumunun yuvalarındaki yetim yavrular sizden ilgi bekler.

★ Çocuk toplumun en değerli varlığıdır. Ekmekten sonra eğitim. Bunu da Çocuk Esirgeme Kurumu verir.

★ Binlerce yetim çocuğa şefkatli kucağını açan Çocuk Esirgeme Kurumuna yardım etmek millî vatanî ve dinî borçtur.

★ Övünebileceğimiz en büyük eser uygar ve erdemli insan yetiştirmektir. Hele bu, yetim ve kimsesiz çocuklardan olursa yüceliğin doruğuna ulaşılmış olur.

★ Memleketimizde korunmaya muhtaç 500.000 çocuk vardır. Bunlar Çocuk Esirgeme Kurumundan ilgi beklemektedir. Hamiyetli ve hayırsever vatandaşları yardıma çağırıyoruz.

★ Atatürk diyor ki, memleket çocuklarını korumayı üzerine alan Türkiye Çocuk Esirgeme Kurumuna vatandaş yardıma mecburdur.

ÇOCUK ve YUVA

Her Ayın İlk Günleri Çıkar
Okul ve Aile Dergisi
Türkiye Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Merkezi adına sorumlu ve
İMTİYAZ SAHİBİ
Ali Rıza ZORLUOĞLU
Türkiye Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Başkanı

★

YAYIN MÜDÜRÜ
Tahsin BARANOĞLU
Fiatı : 125 Kuruş
Dış Ülkelere 250 Kuruş
ABONE ŞARTLARI
DERGİ BEDELLERİNİN ANKARA - ANAFARTALAR Zİ RAAT BANKASINDAKİ 630/6842 SAYILI HESABIMIZA DERGİ BEDELİ KAYDİYLE GÖNDERİLMESİ RİCA OLUNUR.

★

YÖNETİM YERİ :
Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Merkez Binasında
ÖZEL BÜRO ANKARA
Anafartalar Caddesi
Telefon : 10 64 07

★

KLİŞELER : Egemen Klişe
Dergiyi hazırlayan :
Mehmet Nuri ALPAY
Basıldığı Yer :
KARDEŞ MATBAASI
Denizciler Caddesi . Ankara
Kapak Resmi :
Nejat ERMETE
ARALIK — 1975

EN İÇLİ SEVGİ

Özyurt büyük bir bahçe, ağaçlar onun süsü
Ağaçlama olmalı herkesin öz ülküsü,
Ağaçlardan daha çok sevecek yoktur başka.
Bugün anavatanın yarıdan çoğu kıraç.
Yeşile iç çekiyor boydan boya her yamaç.

Kerim YUND

Dikkat Dikkat

Dergimiz Milli Eğitim Bakanlığınca 1176 sayılı Tebliğler Dergisinin 147. sayfasında yayınlanan 5734 sayılı genelge ile ilk ve Orta okullara tavsiye edilmiştir.

MİLLİ TASARRUFUN
SEMBOLÜ

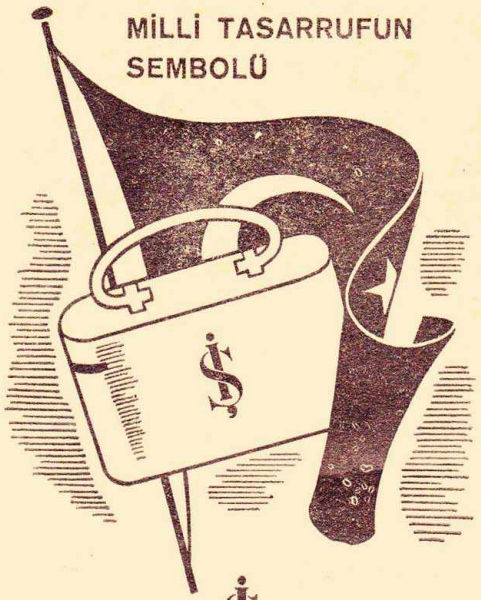

TÜRKİYE İŞ BANKASI
paranızın... istikbalinizin emniyeti

Kavacık Suyu
En Temiz, En Saf, En Ucuz
Kaynak Suyudur.